

COMUNICAT: S'HA ACABAT?

Una sentència amb una condemna necessària per agressió sexual i una absolució per les coaccions que no és justa

La sentència del cas Rubiales per part de l'Audiència Nacional ha arribat i, malgrat els temors de moltes advocades i futbolistes de que es fugís d'estudi, ha condemnat clarament el petó imposat de Luis Rubiales a la campiona mundial Jenni Hermoso la condemna per agressió sexual, ara bé, el veredictes ens genera alhora una profunda decepció. El tribunal ha reconegut que Luis Rubiales va fer un petó no consentit a Jenni Hermoso, confirmant allò que vam denunciar des del primer moment: no va ser un "gest d'eufòria", sinó una agressió sexual. Tanmateix, la lleugeresa de la pena imposada i l'absolució dels acusats pel delicte de coaccions evidencien, un cop més, la resistència del sistema judicial a castigar amb contundència les violències masclistes.

La condemna per agressió sexual és un èxit del moviment que contribueix a establir precedent. La sentència en conjunt resulta agrejolça. Per això Jenni Hermoso per la seva banda i la AFE per altra han decidit recorre-la referent a l'absolució de les coaccions.

El sentiment generalitzat l'ha expressat la capitana de la selecció espanyola, Irene Paredes, en considerar "encertada" la condemna per agressió sexual, en canvi, hi ha afegit "Em sembla rar que no hi hagi condemna per les coaccions". Per la seva part, la doble pilota d'or, Aitana Bonmatí, declarava que "em sorprèn que bo s'hagin penalitzat

les coaccions”, ara “se’ns respectarà més a les dones”, “hem guanyat dins el camp i fora d’ell. Estem orgullosos d’això”.

Un missatge perillós: la impunitat persisteix. Les proves presentades durant el judici van deixar clar que Jenni Hermoso no només va ser agredida, sinó també pressionada perquè canviés la seva versió. Es van documentar múltiples intents de coacció per part de l’entorn de Rubiales, però el tribunal ha decidit ignorar-ho. Això envia un missatge alarmant: fins i tot quan una agressió es comet davant milions de persones i les pressions per silenciar la víctima són evidents, la justícia continua protegint els agressors i minimitzant els danys de les víctimes.

Tal com recull ‘[L’anàlisi sentència: cas Rubiales](#)’ de **Dones Juristes**: “La resolució considera provat que l’autor **“va subjectar el cap de la víctima amb les dues mans i de manera i sense consentiment ni acceptació de la jugadora, li va fer un petó als llavis”**, també que **“atribueix completa credibilitat al seu testimoni”**; el tribunal ha considerat provats aquests intents de pressió, però paradoxalment ha absolt els acusats del delictes de coaccions. La intimidació psicològica i ambiental era clara i negar-la és una mostra més de la protecció que encara tenen els agressors en el sistema judicial.

El magistrat ha descartat l’agreujant de superioritat, tot i que és evident que Rubiales, en la seva posició de poder, va actuar des d’un abús d’autoritat. El petó no va ser un acte innocent, sinó una exhibició pública de domini sobre una jugadora que, en aquell moment, no tenia marge de maniobra per oposar-s’hi. Que la sentència no ho reconegui plenament és perpetuar la impunitat.

Un altre aspecte preocupant de la sentència és la seva valoració del dany moral. El tribunal ha caigut en l’error clàssic d’esperar una

“víctima perfecta”, aquella que queda enfonsada, que deixa de somriure i de celebrar. Però les dones que pateixen agressions sexuals reaccionen de maneres diverses i això no les fa menys creïbles. Aquesta resolució reafirma que la credibilitat d’una víctima no ha d’estar condicionada per la seva actitud posterior a l’agressió. No existeix un únic patró de resposta al trauma i totes les agressions tenen conseqüències, independentment de com es visibilitzin externament.

A més, tal com apunta **FUTPRO** – l’Associació de Futbolistes Professionals en el seu [comunicat oficial](#), que “*considera positiva la condemna per “agressió sexual” que reforça la importància del consentiment i posa de manifest la total credibilitat del testimoni de Jennifer Hermoso*”, ens trobem davant d’un precedent preocupant: la multa imposada és la més baixa possible i la indemnització per danys a Jenni Hermoso és totalment insuficient. Se subratlla la importància de garantir una reparació justa per a les víctimes i que cap context o circumstància pugui minimitzar la gravetat d’una agressió sexual.

Un canvi real exigeix més que condemnes simbòliques. Aquest cas és la mostra d’un sistema que encara permet que homes amb poder es creguin impunes davant les violències masclistes. Si bé la condemna a Rubiales és un pas endavant en el reconeixement del que realment va succeir, la manca d’una resposta contundent en la pena imposada ens recorda que queda molta feina per fer. La justícia no pot continuar sent indulgent amb els agressors ni posar en dubte la veu de les víctimes.

La Plataforma i el moviment feminista vam respondre amb el contundent #ShaAcabat i ens mobilitzarem aquest 8 de març per un esport i una vida lliures de violències masclistes.

